

σας. . . — Ένταυθα διέκοψα τὸν ἀφελῆ σύντροφόν μου διὰ τοῦ γέλωτός μου ἐκείνου τὸν ὅποιον ἐξεκαρόδισθη ὁ αἰμίνηςος πάπος μου, ὅτε ἡ Μαργαρίτα ἔπεσε τέλος εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Φάουστ, ὑστερὰν ἀπὸ τόσας καρτσιτσιλῆς. — Ἄλλ' ὄλα αὐτά, Φαουστίνε μου, ὑπέλαβον, εἶναι φαντασμαγορικά ὡς τόσα ἄλλα ἀπαρχαφέντα ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Ὁ, πᾶσι περιπέτοι εἶναι δικαυμώδησις τῶν ἀλλαχού σπουδαίων. Οἱ μεγαυπᾶνες σου αὐτοὶ δὲν ἐκπροσωποῦν τίποτε πρηνματικόν, οὔτε ἐν τῷ παρελθόντι, οὔτε ἐν τῷ πρῶντι αὐτῶν. Πρέπει δὲ νὰ κατέλθῃς πολὺ χαμηλὰ ἐκ τῆς τῆν πρηνματικότητα, προκειμένου περὶ τῶν πλείων ἐξ αὐτῶν τῶν καλουμένων *μεγάλων*, ὅπως αὐτοὶ ἀποκαλοῦνται ἐκπυτούς, παρωδοῦντες τὰ ἀλλαχού ὑπάρχοντα, ὡς τὰ μικρὰ παιδικὰ παρωδοῦσι τὰς πράξεις τῶν πρεσβυτέρων των. Θέλεις νὰ ἴδῃς, ποῦ εὐρίσκεισο πρηνματι ἐν μέσῳ τῆς κοινωνίης ἐκείνης; Ἐλθέ μετ' ἐμοῦ. — Τότε δικυβολικῆ ἐξουσίᾳ κατέστημεν ἀφανεῖς, διετρέξαμεν ἀκρυκίως ἀποστάσεις μεγάλας, καὶ ἐντὸς ὀλίγων ὥρων ἔως εἰς τὰ ἐξημερώματα εἰσῆλθομεν εἰς διτφορα μέση ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, καὶ ἐν δικυφοραῖς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πόλεσιν. Ἐνικχοῦ δὲ παρέστησα τῷ φίλει μου εἰκόνας μερῶν καὶ πρηνματῶν περὶ ὀλίγων ἐτῶν γενομένων, πρόσωπα (ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ἐν τῷ χορῷ ἐθιζύμασε) ὅποια ταῦτα ἦσαν περὶ ὀλίγων ἐτῶν, ὀλιγίστους; δὲ γονεῖς καὶ πάπους αὐτῶν, διότι παρ' Ἑλλησιν οἱ γονεῖς καὶ οἱ πάποι εἰσὶ σπάνιοι, μ' ὄλην τῆν περὶ τὸ πλάττειν προγόνους εὐχέριαν αὐτῶν. . . .» Δικυκόπτομεν μετὰ λύπης ἐνταυθα τὸ μέρος τοῦτο τῶν ὁδοιπορικῶν σημειώσεων, καί-τοι περιεργότατον, διότι ἡ δημοσίευσις αὐτῶν ἀποκλίνει ἀδύνατος, ἔνεκα τῶν σημειουμένων προσώπων καὶ λεπτομερειῶν.

ANEMOMAZOMATA

Πολλοὶ τῶν κατ' αὐτάς ἐλθόντων ἐνταυθα ξένων, ὅπως ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐπισκοπήσωσι τὰ κατ' ἡμᾶς ζητοῦσι μετὰ περιεργείας νὰ ἐξηγηθῆ αὐτοῖς ἡ σημασίς τοῦ πολιτικοῦ συμβόλου τοῦ κυρίου πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ, ἦτοι τοῦ «*Μὴ Χάρεσαι*». Ἐκ πασῶν γενομένων μεταφράσεων ἐπιτυχεστάτη ἐφάνη ἡμῖν ἡ διὰ τοῦ γαλλικοῦ ῥητοῦ: «*Charité bien entendue commence par soi même*».

Ὁ νέος Πρύτανις κ. Λάκων παρελαμβάνων τῆν πρυτανεῖαν παρὰ τοῦ προεκτόχου του ἀπήγγειλεν εὐγλωττον λόγον περὶ τῶν Ἀρχῶν τῆς Γεωμετρίας, τοῦ ὁποίου δυστυχῶς ἡ ἐπιστημονικὴ εἰδικότης ἦτο τοσχύτη, ὥστε οὐδεὶς τῶν παρестῶτων ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ τὸ παρελαμβάνον. Κατ' ἃ πληροφοροῦμεθα ὁ ὑποψήφιος νέος πρύτανις καὶ καθηγητῆς τῆς Θεολογίης κ. Πικυκίδης προτίθηται νὰ ἐκφωνήσῃ καὶ ἐτοιμάζῃ ἀπὸ τοῦδε λόγον ἐβρυκίτι.

Ὁ Ἀσμοδαῖος ἐπαλαμβάνει ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν εἰδῆσιν τινα ἀπαισίαν, κατ' ἣν ἐν τοῖς ἐκτελουμένοις γυ-

μνασίαις διὰ πυρῶν ἐν τῷ ἀτμοδρόμῳ αὐτοῦ *Ναύαρχος Μιαοῦλας*, γυμνασίαις τις ἀνεφλέθη καὶ ἐκκυσαν ἐξ καύτας, μὴ ἀποθανόντας μὲν ἀλλὰ κακίως τραυματισθέντας. Εὐχόμεθα, ὅπως τῶν μετὰ πολλῆς ἐπιμονῆς καὶ μετὰ λεπτομερειῶν δικυδομένην ταύτην εἰδῆσιν δικυμῆσῃ ἡ ἀρμονικὴ ἐπηρεασίη. Κατὰ τὰ δικυδιδόμενα ἡ γυμνασίαις ἀνεφλέθη, διότι τὰ γυμνασία ἐβρυκοντο οὐχὶ διὰ τῆς εἰς τὰ πυροβόλα κρούσιν ἀπαιτουμένης ἰσχύος παρῆτος, ἀλλὰ διὰ τῆς κοινῆς, χάριν αἰσθησίης. Ἐκείνη δὲ γένετο, ἤθελεν ἐπιβεβαιωθῆ ἡ ἀσπασίαι εἰδῆσιν, καὶ ἤθελεν ἀποδειχθῆ ὡς προκύψασιν ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας, δὲν μένει τοῦ λοιποῦ εἰς τῆν ἀρμονικὴν ἐπηρεασίαν παρὰ ν' ἀντικατεστήσῃ εἰς τὸ γεῦμα τῶν καυτῶν κατὰ τὰς νηστυσίμας ἡμέρας τὸ ἔλαιον διὰ τοῦ πετρελαίου, ὡς εὐθυνότερον.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ὁ βουλευτῆς κ. Τζάνης ἐκ τῶν ἀρχαιομαθῶν ἀντιπροσώπων τῆς βουλῆς, γνώστης τῶν κλασικῶν γλωσσῶν καὶ ἰδίως τῆς λατινικῆς σφοδρῶς ἐπέκρινεν, ὡς μνησάνομεν, τὸ ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ Ἀσμοδαίου λατινιστῆ συντεταγμένον λόγιον, ὡς ἐσφαλμένον. Ὁμιλῶν δὲ μετ' ὑπερηφανείας περὶ τοῦ κόπου δὲν κατέβλεπεν αὐτὸς εἰς ἐκμάθησιν τῆς κλασικῆς ταύτης γλώσσης, ἔλεγε τὰ ἐξῆς, ὡς ἐμάθομεν, πρὸς κ. Φρυβασίλην μετὰ ῥητορικοῦ τινος ὕφους:

Nam ego studio latinis litteris ab adolescentia magnam pecuniam solutus praeceptoribus. Si vero Asmodaeo volenti est studire gloriosam linguam latinam, debet referri hanc inter primas linguas vetustatis, et non quam loquax ludere. Namque omni libri pleni sunt exemplorum latinorum. Et ego quotidie multa epigramata vulgo in concione promo nullam mercedem laborum sed laudem atque honestatem CALAMARUM desiderans. Per litteras vero consului philellenicum comitatum Romae amare parvam Graeciam, Namque erat Italia tunc plena graecarum artium ac disciplinarum, quam dicit Cicero. Ergo, tace, Asmodae imperite.

Τὰ ἀνωτέρω ἤθελε νὰ πέμψῃ ἡμῖν ὁ ἴδιος πρὸς δικυκρυτήρησιν, ἀλλ' ἀπετράπη, ἀγνωστον δικυκί. Οὐχ ἦττον ὁ Ἀσμοδαῖος κατῶρθωσε διὰ τῆς σατανικῆς δυνάμεως ν' ἀφαιρέσῃ τὸν λατινικὸν κικερῶνειον λόγον τοῦ ἐκ Καλυμῶν βουλευτοῦ, δὲν πολὺ ἐκτιμᾷ καίπερ ὕβριστηκῶς imperitus παρ' αὐτοῦ ἀποκαλούμενος.

Satyricus

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Τοὺς ἐπιστράτους ὁ νόμος τοῦς διώκει καὶ τοὺς συλλαμβάνει καὶ τοὺς φέρει καὶ τοὺς κατὰτάσσει.

Μπούμπουλης